

Voorwerp

Verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van, ten eerste, uitvoeringsverordening (EU) nr. 363/2013 van de Raad van 22 april 2013 houdende uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB L 111, blz. 1, met rectificatie in PB 2013 L 127, blz. 27), ten tweede, besluit 2013/255/GBVB van de Raad van 31 mei 2013 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB L 147, blz. 14), ten derde, verordening (EU) nr. 1332/2013 van de Raad van 13 december 2013 tot wijziging van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB L 335, blz. 3), ten vierde, besluit 2013/760/GBVB van de Raad van 13 december 2013 houdende wijziging van besluit 2013/255 (PB L 335, blz. 50), ten vijfde, uitvoeringsverordening (EU) nr. 578/2014 van de Raad van 28 mei 2014 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB L 160, blz. 11), en, ten zesde, besluit 2014/309/GBVB van de Raad van 28 mei 2014 tot wijziging van besluit 2013/255 (PB L 160, blz. 37), voor zover verzoeksters naam is gehandhaafd op de lijsten van personen en entiteiten waarop die beperkende maatregelen van toepassing zijn

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard voor zover het strekt tot nietigverklaring van besluit 2013/255/GBVB van de Raad van 31 mei 2013 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië.
- 2) Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard voor zover het strekt tot nietigverklaring van verordening (EU) nr. 1332/2013 van de Raad van 13 december 2013 tot wijziging van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië, besluit 2013/760/GBVB van de Raad van 13 december 2013 houdende wijziging van besluit 2013/255 en besluit 2014/309/GBVB van de Raad van 28 mei 2014 tot wijziging van besluit 2013/255.
- 3) Het beroep wordt ten dele kennelijk niet-ontvankelijk en ten dele kennelijk rechtens ongegrond verklaard voor zover het strekt tot nietigverklaring van uitvoeringsverordening (EU) nr. 363/2013 van de Raad van 22 april 2013 houdende uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië, en van uitvoeringsverordening (EU) nr. 578/2014 van de Raad van 28 mei 2014 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië.
- 4) Bouchra Al Assad wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 344 van 23.11.2013.

Beroep ingesteld op 19 november 2014 — ANKO/Commissie

(Zaak T-768/14)

(2015/C 065/49)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: ANKO AE Antiprosopion, Emporeiou kai Viomichanias (Athene, Griekenland) (vertegenwoordiger: V. Christianos, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- vaststellen dat het bedrag van 377 733,93 EUR dat de Commissie aan verzoekster heeft uitgekeerd voor het project POCEMON betrekking heeft op kosten die voor vergoeding in aanmerking komen, zodat verzoekster niet tot terugbetaling gehouden is, en
- de Commissie veroordelen in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep betreft de aansprakelijkheid van de Commissie ingevolge artikel 272 VWEU, op grond van overeenkomst 216088, voor de uitvoering van het project Point Of Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases (POCEMON). Verzoekster voert meer in het bijzonder aan dat ofschoon zij aan haar contractuele verplichtingen heeft voldaan, de Commissie in strijd met de contractuele bepalingen, het beginsel van goede trouw, het verbod van rechtsmisbruik en het evenredigheidsbeginsel van ANKO terugbetaling van de uitgekeerde bedragen vordert op grond dat deze betrekking zouden hebben op kosten die niet voor vergoeding in aanmerking komen.

Verzoekster betoogt dan ook, in de eerste plaats, dat de Commissie zich baseert op ongegronde argumenten, die hoe dan ook niet zijn onderbouwd, voor haar standpunt dat nagenoeg alle uitgaven van ANKO kosten zijn die niet voor vergoeding in aanmerking komen en dat het aan ANKO voor het project POCEMON uitgekeerde bedrag moet worden teruggevorderd. In de tweede plaats betoogt verzoekster dat de Commissie, door 98,68 % van de bijdrage te weigeren op grond dat het hierbij niet gaat om uitgaven voor het project die voor vergoeding in aanmerking komen, het verbod van rechtsmisbruik en het evenredigheidsbeginsel heeft geschonden.

Beroep ingesteld op 21 november 2014 — ANKO/Commissie

(Zaak T-771/14)

(2015/C 065/50)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: ANKO AE Antiprosopion, Emporeiou kai Viomichanias (Athene, Griekenland) (vertegenwoordiger: V. Christianos, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- vaststellen dat het bedrag van 296 149,77 EUR dat de Commissie aan verzoekster heeft uitgekeerd voor het project DOC@HAND betrekking heeft op kosten die voor vergoeding in aanmerking komen, zodat verzoekster niet tot terugbetaling gehouden is, en
- de Commissie veroordelen in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep betreft de aansprakelijkheid van de Commissie ingevolge artikel 272 VWEU, op grond van overeenkomst 508015, voor de uitvoering van project DOC@ HAND. Verzoekster voert meer in het bijzonder aan dat ofschoon zij aan haar contractuele verplichtingen heeft voldaan, de Commissie in strijd met de contractuele bepalingen, het beginsel van goede trouw, het verbod van rechtsmisbruik en het evenredigheidsbeginsel van ANKO terugbetaling van de uitgekeerde bedragen vordert op grond dat deze betrekking zouden hebben op kosten die niet voor vergoeding in aanmerking komen.

Verzoekster betoogt dan ook, in de eerste plaats, dat de Commissie zich baseert op ongegronde argumenten, die hoe dan ook niet zijn onderbouwd, voor haar standpunt dat nagenoeg alle uitgaven van ANKO kosten zijn die niet voor vergoeding in aanmerking komen en dat het aan ANKO voor het project DOC@HAND uitgekeerde bedrag moet worden teruggevorderd. In de tweede plaats betoogt verzoekster dat de Commissie, door 99,59 % van de bijdrage te weigeren op grond dat het hierbij niet gaat om uitgaven voor het project die voor vergoeding in aanmerking komen, het verbod van rechtsmisbruik en het evenredigheidsbeginsel heeft geschonden.

Beroep ingesteld op 28 november 2014 — Roemenië/Commissie

(Zaak T-784/14)

(2015/C 065/51)

Procestaal: Roemeens

Partijen

Verzoekende partij: Roemenië (vertegenwoordigers: R. Radu, R. Hațieganu en A. Buzoianu, gemachtigden)